

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat gert tú, tá ið tú slappar av?

– Um eg eri í Havn, so fari eg ein gongutúr í Sandagerð ella onkra aðrastaðni í býnum.

Hvat heldur tú um føroyska summarið?

– Tað er tað besta. Man skal vera í Føroyum um summarið.

Eg minnst heilt týðiliga løtuna, tá eg møtti Ingálv av Reyni fyrstu ferð

LISTAVERK BURTURÚR FØROYINGAHAVNINI

Jóhan Martin Christiansen er júst afturkomin úr Grønlandi, har hann hevur verið í Føroyingahavnini í samband við eina nýggja listaverkætlan, ið hann arbeiðir við í samband við Nuuk Nordisk Kulturfestival, ið verður í oktober.

– Tá eg fekk innbjóðingina hugsaði eg beinanvegin, at tað skuldi snúgv seg um Føroyingahavnina og Nordafar. Pápi mín hevur verið har, og havi eg tí hoyrt

nógv um staðið, men hevur tað altíð verið okkurt duldarfult við tí, greiðir Jóhan Martin Christiansen.

Nýggja verkætlanin hjá listamanninum kann skiljast sum eitt framhald av Spor verkætlanini, ið hann hevur víst fram í Føroyum og Danmark, men hesaferð setir hann sjóneyka á hvussu náttúran er farin við sporunum eftir føroyingunum í Føroyingahavnini.

– Verkætlanin hevur

snúð seg um at skráseta forfall estetikkinn á staðnum. Eldri ættarliðið hevur nógv søgur frá hesum staðnum, men yngri ættarliðini kenna lítið til tað. Tey fysisku minnini, ið eru eftir, eru nú einans nøkur fá spor, ið eg gjøgnum verkætlanina ynski at skráseta, greiðir Jóhan Martin Christiansen frá.

útlendskum listafólki, men eins og Jóhan Martin Christiansen hevði sagt farsvæl við Føroyar, so hevði hann eisini gjørt upp við føroysku náttúruna.

– Tá eg gekk á Kunstakademium tók eg frástøðu frá føroysku náttúruni, tí tað fylti so nógv í Føroyum, og eg vildi gera nakað nýtt, greiðir Jóhan Martin Christiansen frá, ið tó broytti hugsan, tá hann vendi aftur til Føroyar.

– Tá ið eg kom heim, varnaðist eg, at náttúran kann lýsast á nógv ymiskar mátar. Við SPOR fór eg heilt konkret út í føroysku náttúruna og gjørdi avstoypingar av føroyskari náttúruni og sporini av henni. Tað var ein nýggjur máti hjá

mær at arbeiða við náttúruni, sigur listamaðurin.

Betri umstøður

Hóast Jóhan Martin Christiansen í dag hevur nokk at gera sum listamaður, so er tað langt frá øll myndlistafólk, ið eru í somu støðu og megna at liva av listini.

– LISA gjørdi eina kanning í fjør millum listafólk, ið staðfesti, at myndlistafólk eru tey, ið tjena minst av listafólki í Føroyum, meðan sjónleikarar tjena mest. Tað eri eg bilsin av, men tað er orsøkin til, at eg eri vorðin aktivur í tí listapolitiska, sigur Jóhan Martin Christiansen.

Umframt at vera nevndarlimur í LISA, so er ungi

listamaðurin eisini nevndarformaður í Føroysk Myndlistafólk, og nevnrir hann tvey mál, ið hava fylt nógv í tí listapolitiska seinastu tíðina.

– Vit gera nógv við at tosa við landið, og vísa á, at tá tey byggja nýggjar bygningar, er tað ein upplagdur møguleiki at skapa arbeiði fyri listafólk og halda tey hjólini koyrandi. Harumframt er tað trupult hjá listafólki at finna eitt stað at arbeiða við núverandi húsaprísnum í høvuðsstaðnum. Tí er tað, at vit gjørdi uppskotið um at brúka Hoydalar sum listadepil, sigur Jóhan Martin Christiansen.

– Um man ikki trýr upp á tað sjálvur, so fer ongin annar at koma rennandi aftaná. Um man velur at satsa upp á listina, so má tað bera ella bresta, men man kemur ongan veg, um man ikki fer heilt inn í ta

Mynd: Randi Samsonsen